

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 491/2017
01.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бранислава Бабића, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранислава Бабића, адвоката Богдана Вла, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 111/16 од 02.02.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 360/17 од 11.04.2017. године, у седници већа одржаној 01.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранислава Бабића, адвоката Богдана Вла, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 111/16 од 02.02.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 360/17 од 11.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 111/16 од 02.02.2017. године, окривљени Бранислав Бабић, оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 5. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци. Пресудом је окривљеном забрањено обављање дужности директора, тј. одговорног лица у правном лицу у трајању од 2 (две) године по правноснажности наведене пресуде, те је одређено да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања наведене мере. Окривљени је обавезан да оштећенима, на име имовинскоправног захтева исплати износе ближе означене у изреци наведене пресуде. Од окривљеног је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у укупном износу од 1.060.486,92 динара, и одређено да је означени износ дужан платити у року од 15 дана по правноснажности наведене пресуде, у корист буџета Републике Србије. Окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка, и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 360/17 од 11.04.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Бранислава

Бабића, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К 111/16 од 02.02.2017. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Бранислава Бабића, адвокат Богдан Вла, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранислава Бабића, адвоката Богдана Вла, није од значаја за правилну или уједначену примену права.

Одредбом члана 486. став 2. ЗКП прописано је да о захтеву за заштиту законитости који је поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1), Врховни касациони суд одлучује само ако сматра да је реч о питању од значаја за правилну или уједначену примену права.

Бранилац окривљеног Бранислава Бабића, поднео је захтев за заштиту законитости, не означавајући формално повреду закона, али из образложења захтева очигледно произилази да је исти поднет због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а која повреда је идентична повредама о којима се Врховни касациони суд већ изјаснио у својим пресудама Кзз 1241/14 од 14.01.2015. године, Кзз 551/15 од 02.07.2015. године и Кзз 795/15 од 24.09.2015. године, када је у питању повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, које пресуде су доступне лицима која имају правни интерес.

Наведене пресуде су, стога значајне за уједначену примену права, па Врховни касациони суд налази, са аспекта правилности и уједначености примене права, у смислу члана 486. став 2. ЗКП, да није потребно поново одлучивати о истим питањима у оквиру повреде закона, на коју се у захтеву за заштиту законитости указује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 4) у вези са чланом 486. став 2. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић